

Föreningsmeddelanden.

Entomologiska föreningen i Stockholm.

Sammankomsten å Konstnärshuset lördagen den 9 maj 1925.

Efter protokolljusteringen föredrog Ordföranden Professor AURIVILLIUS en skrivelse från föreståndaren för Entomologiska Museet i Lund D:r S. BENGSSON, vari tack framfördes för den hyllningsadress, som Styrelsen i Föreningens namn avlätit till honom på hans 65-årsdag den 2 april 1925, liksom för den hedersgåva, som åstadkommits med bidrag från Föreningens medlemmar.

Berättelse hade inkommit från Föreningens Grillska stipendiat för 1924, LARS BRUNDIN från Växjö, som gjort entomologiska insamlingar i Kronobergs län. Till Grillska stipendiet för 1925 hade inkommit ansökningar från 8 lärjungar vid de allmänna läroverken i riket, och meddelades att styrelsen beslutat utdela stipendiet till lärjungen i 3:dje ringen av Östersunds högre allmänna läroverk KJELL FAHLANDER, som sökt detsamma för insamling av insekter i trakten av Ratan i Västerbottens kustland.

Revision av Föreningens räkenskaper för året 1924 hade företagits av revisorerna Byråingenjör A. MOLIN och Direktör CARL A. SALMONSON och den förre av dem framlade revisionsberättelsen inför Föreningen i följande form:

Undertecknade, utsedda att granska Entomologiska Föreningens i Stockholms räkenskaper för år 1924, få efter fullgjort uppdrag avgiva följande

Revisionsberättelse.

Vinst- och Förlustkonto.

Inkomster.

Årsavgifter	Kr. 2,277: 79
Räntor	» 1,976: 69
Statsanslag	» 2,000: —
Entomologisk Tidskrift	» 416: 55
Svensk Insektfauna	» 392: 78

Kronor: 7,063: 81

Utgifter.

Räntor	Kr.	174: 58
Entomologisk tidskrift	»	2,970: 33
Svensk Insektfauna	»	2,066: 28
Biblioteket	»	172: 25
Omkostnader	»	690: 91
Kapitalkonto	»	989: 46
		<hr/>
	Kronor:	7,063: 81

Utgående Balanskonto.

Tillgångar:

Obligationer	Kr.	30,000: —
Statsanslag	»	2,000: —
Bankkonto	»	424: 27
Kassakonto	»	692: 79
Biblioteket	»	1: —
Diverse personers konto	»	438: 18
		<hr/>
	Kronor:	33,556: 24

Skulder:

Regnells fond	Kr.	2,000: —
Wahlbergs fond	»	2,000: —
Grills fond	»	3,569: 26
Sandahls fond	»	10,000: —
Smitts fond	»	6,400: —
Ständiga ledamöters fond	»	4,400: —
Publikationsfonden	»	4,107: 75
Reserverade biblioteksmedel	»	127: 75
Kapitalkonto	»	951: 48
		<hr/>
	Kronor:	33,556: 24

Föreningens fonder.

Ingen förändring sedan räkenskapsårets början, utom att Grills fond ökats med 77: 58 kr.

Föreningens medlemmar.

Årsavgifter ha under 1924 betalats av 206 medlemmar. Föreningen räknar dessutom 48 icke betalande (hedersledamöter, ständiga etc.) medlemmar. Hela antalet medlemmar är alltså 254. Dessutom har av 1 medlem årsavgift erlagts 1925, varjämte 2 medlemmar sannolikt kvarstå. 13 medlemmar, som ej erlagt sina avgifter för år 1923, skola enligt stadgarna anses vara utgångna ur Föreningen. Föregående år

(1923) uppgick medlemsantalet till 286, och en nedgång i medlemsantalet av ett 30-tal medlemmar måste beklagligtvis konstateras.

Revisorerna, som granskat samtliga räkenskaper, verifikationer och handlingar, ha funnit allt i god ordning och kunna på grund härav hemställa till föreningen, att full och tacksam ansvarsfrihet beviljas styrelse och kassaförvaltare för räkenskapsåret 1924.

Stockholm den 6 maj 1925.

Adolf Molin.

Carl A. Salmonson.

I enlighet med revisorernas hemställan beslöt Föreningen att bevilja styrelsen och kassaförvaltaren full och tacksam ansvarsfrihet för räkenskapsåret.

Föredraget för aftonen hölls av Generalkonsul H. DUHS, som talade »Om de senaste årens gräshoppsjärningar i Palästina» och belyste sin framställning med ett 70-tal skioptikonbilder, dels från den sista härjningen i det heliga landet 1915, dels från liknande angrepp i Argentina. Föredragaren hade under sin vistelse i detta senare land fått på nära håll se, vad gräshoppona kunna betyda för växtligheten och hade vid ett besök i Palästina sedermera fått ökat intresse för dessa djur. Genom välvilligt bistånd av svenske vicekonsuln i Jerusalem, dalamannen L. LARSSON hade han fått tillgång till ett rikt bildmaterial, och utarbetat sitt föredrag dels efter dennes muntligt meddelade uppgifter, dels, och detta i stor utsträckning, efter den skildring av gräshoppsjärningen, som amerikanaren JOHN D. WHITING, med ledning av uppgifter från samme LARSSON publicerat i »Geographic Magasin» (Vol. 27, N:o 6, december 1915).

Härjningen 1915 hade varit oerhörd och återkallat minnet av det fruktansvärda angrepp av samma landsplåga, som 1865, året som av araberna kallas »gräshoppsåret», gått över Syrien och angränsande länder. Jordandalen och Jerusalems omgivning hade förut 1892, 1899 och 1904 härjats av gräshoppona. Ingen av dessa härjningar hade emellertid fått den omfattning som 1915 blev fallet. På kort tid förstördes bokstavligt talat all växtlighet och skadan var oerhörd, varom de utmärkta bilderna tydligt vittnade.

Ordföranden tackade för det intressanta föredraget och överlämnade ordet till D:r W. HEERDT, Geschäftsführer der deutschen Gesellschaft für Schädlingbekämpfung i Frankfurt a. M., som talade »Om cyanvådet som kampmedel mot skadeinsekter i trädgårdar och inomhus». Föredragaren hade varit med om vidlyftiga experiment för utrotandet av sköldlöss på citron- och apelsinträd och omnämnde den framgång, som därvid vunnits med cyanvåte. Detta gift behövde numera icke för varje gång framställas ur någon cyanförening och någon syra, som var den allmänt i bruk varande metoden, utan kunde likaväl tillhandahållas

komprimerad på lämpliga kärl från centrala tillverkningsorter. Genom användandet av komprimerad cyanvätegas hade tekniken vid behandling av citronträden förenklats och förbilligats i hög grad.

Samma tillvägagångssätt hade de senare åren praktiserats vid behandling inomhus mot kakerlackor och vägglöss, och risken för människor och husdjur att komma i beröring med det farliga gifet hade därvid kunnat minskas genom att sätta starkt tårretande och luktande ämnen till cyanvätet. Numera salufördes i Tyskland ett preparat, benämnt »Zyklon B.», som innehöll cyanväte jämte dessa varningsämnen i en pasta av kiselgur och föredragaren trodde mycket på dess framtid, som hemmens desinfektionsmedel.

Ordföranden tackade för föredraget och avslöt mötet, som bevistats av ett 20-tal medlemmar.

Sammankomsten å Konstnärshuset lördagen den 10 oktober 1925.

Efter protokolljustering inledde Ordföranden Professor AURIVILLIUS mötet med att erinra om den förlust Föreningen lidit genom frånfallet av styrelseledamoten, förre Byråchefen AUG. LYTTKENS, som den 20 september avlidit något över 80 år gammal. I honom hade Föreningen förlorat en synnerligen intresserad medlem och nitisk styrelseledamot, som ända till för kort tid sedan tagit livlig del i förhandlingarna. (Jämför Nekrolog. Ent. Tidskr. 1925, p. 217.)

Föreningen hade vidare genom döden förlorat sin hedersledamot den bekante franska arachnologen D:r E. SIMON, som avlidit 1924.

Till nya medlemmar hade styrelsen vid dagens sammanträde invalt.

Fil. Stud. TYGHO PERSSON, *Sibbhult*, Forest Research Institute and College, *Dehra Dun*, U. P. India. Studenten DANIEL V. M. GAUNITZ, *Ryssby*. Studenten SVEN H. GAUNITZ, *Ryssby*. Docenten Dr. BERTIL HANSTRÖM, *Landskrona*. Studenten RAGNAR KIHLESTEDT, Fylgia 4—5, *Lidingö Villastad*. Assistenten Fil. mag. IVAR GADD, Nybrogatan 20, *Stockholm*. Direktör BIRGER CARLSON, Linnégatan 102, *Stockholm*. Farm. cand. GÖSTA SVENSSON, Apoteket, *Torsby*.

Till ledamot i styrelsen efter framlidne f. Byråchefen LYTTKENS valde Föreningen enhälligt Fil. Dr. ABR. ROMAN.

Första föredraget för aftonen hölls av D:r N. A. KEMNER, som talade om tredje internationella entomologkongressen i Zürich den 19—25 juli 1925. Några bilder från Zürich och dess omgivning inleddes anförandet, och i anknytning till den stora gruppbild, som tagits vid mötet, omtalade han en del intressantare personligheter och anföranden, som förekommit vid kongressen. Den skandinaviska gruppens deltagare i Zürich hade icke varit många, inalles 5 personer, från Danmark J. P. KRYGER, från Finland D:r R. FREY och från Sverige Professorerna

SJÖSTEDT och TRÄGÄRDH och D:r KEMNER. En heder hade vederfarits svenskarna därigenom att Professor SJÖSTEDT — såsom förut — invalts i den permanenta kommittén för de internationella entomologkongresserna, i vilken de drivande krafterna förutom SJÖSTEDT utgjordes särskilt av D:r K. JORDAN vid Tringmuseet i England — dess ständige sekreterare — och D:r W. HORN i Berlin-Dahlem.

Därefter talade Professor TRÄGÄRDH om den stora härjningen av tallbocken (*Monochamus sutor* L.), som iakttagits efter skogsbrand i Norrland. Detta skadedjur, som föredragaren förut ägnat studium, och som konstaterats vara en rätt betydande teknisk skadegörare på timmer, hade den gångna sommaren (1925) visat sig i stor mängd i brandområden i Norrland och förorsakat en ödesdiger efterverkan efter den av branden åstadkomna skadan. Genom de djupa gångar in i veden, som detta skadedjur gjorde i de genom branden dödade stammarna, omöjliggjordes i stor utsträckning dessas användning till sågtimmer, och hänvisades det avverkade att slumpas bort som sekundä bränsleved. Som medel mot skadan kunde tänkas tidig helbarkning av stammarna. All bark måste emellertid avlägsnas, då även smala barkstrimmor giva skadedjuret tillfälle att avlägga sina ägg. Ett annat medel vore att snarast möjligt sänka det avverkade timret i vatten, vilket tydligen hindrade skadegörelse från tallbockens sida. Även detta tillvägagångssätt hade emellertid sina nackdelar och försök fingo visa, vilket som var det förmånligaste.

En del bilder från härjningsområdena och preparat av skadade stammar belyste framställningen, som avslutades med några interiörer från Skogsförsöksanstaltens sommarlaboratorium i Kulbäckaliden.

I frågan om flygmaskinens användning i kampen mot skogens skadeinsekter omnämnde föredragaren, att detta skett först i staden Dayton i Amerika. I Tyskland hade saken förts på tal av ESCHERICH och försök hade det senaste året utförts av WOLFF. Resultatet av försöken, som delvis mötts av stark kritik, förelåg icke, men saken var tydligen värd all uppmärksamhet.

Mötet avslutades med en del faunistiska meddelanden. Artisten D. LJUNGDAHL hade studerat Sandhamns fjärilfauna och funnit en del för denna ort typiska, eljest sällsynta arter, däribland *Tapinostola clymi* TR., som lever på strandrågen, *Eupithecia inturbata* HÜBN., på lönn och *Eupithecia venosata* F. på silene. Tandläkare F. NORDSTRÖM påpekade, att *Eupithecia inturbata* HÜBN. förut funnits på Lidingön av D:r PEYRON; själv hade han tagit den i Bada i Värmland. Som ny för den svenska faunan kunde han framlägga *Gluphisia crenata* ESP., som funnits vid Torsby i Värmland.

Efter förhandlingarna samlades mötesdeltagarna, ett tjugotal, till sedvanlig kollation.

N. A. Kemner.